hominem mille licet nocendi artibus imbutum, infeſto illo dæmone, et implacabili noſtro hoſte diabolo peius aliquid cuipiam infligere poſſe, aut acerbius: at iſtum ſæuum dæmonem tamen non valuiſſe eum qui ante legem, ante gratiam vixit, tot in illum, tamq; grauibus immiſſis undique iaculis, ſupplantare & deiicere. Tanta eſt animæ generoſitas.

ὅθεν εἶπον, καὶ νῦν ἐρῶ, οὐδεὶς ἀνθρώπων κἂν μυριάκις ᾖ πονηρὸς, τοῦ ἀλάστορος ἐκείνου δαίμονος, καὶ ἀκαταλλάκτως πρὸς ἡμᾶς ἔχοντος τοῦ διαβόλου πονηρότερον ἄν τινι προσβάλοι, οὐδὲ πικρότερον. ἀλλ' ὅμως ὁ χαλεπὸς οὗτος δαίμων οὐκ ἴσχυσε τὸν πρὸ τοῦ νόμου, τὸν πρὸ τῆς χάριτος τοσαῦτα κατ' αὐτοῦ βέλη, καὶ οὕτω πικρὰ πανταχόθεν ἀφεὶς, ὑποσκελίσαι καὶ καταβαλεῖν. τοσαύτη τῆς ψυχῆς ἐστιν ἡ εὐγένεια.

Quid verò Paulus, an non pertulit tot mala, quæ ne recenſere quidem facilè eſt? carceres inhabitans, vinctus catenis, actus & circumactus, flagellis cæſus à Iudæis, lapidatus, non loris tantùm, ſed etiam virgis humeros laceratus, in

Τί δ' ὁ Παῦλος, οὐ τοσαῦτα ἔπαθε δεινὰ, ἃ μηδὲ καταλέξαι ῥᾴδιον; δεσμωτήρια οἰκῶν, ἁλύσεις περικείμενος, ἀγόμενος, καὶ περιαγόμενος, μαστιγούμενος, παρὰ Ἰουδαίων, λιθαζόμενος οὐχ ἱμᾶσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ ῥάβδοις τὰ νῶτα ξεόμενος, καταποντιζόμενος, λη-

σταῖς πολ-